

Csokonai Vitéz Mihály:

Miért ne innánk?

Igyunk, barátim! a komor
Bú lángja nem csatázik,
Ha mádi borral a gyomor,
A kis pokol, megázik.
Igyál! ne, e szőlő-gerezd
Levével öblödet fereszd.
Vígadj, öcsém! maholnap
Zsákjába dughat a pap.

Mi gondod a továbbira,
S világod hogy éled?
Tekints csak e jó mádira,
Szíved, tudom, megéled.
Más hadd gyötörje a fejét,
Tóltvén bolond esztendejét;
Éljünk rövid napunkkal,
Múlatva víg igyunkkal.

A Bakhus úr pincéibe
Magam leszek vezértek:
Nunc est bibendum![1] ennyibe
Horáccal egyetértek.
Igyunk, eb aki nem barát!
Tegyünk le minden maskarát,
S már most no, poculatim
Igyunk, vidor barátim!

[1] Horatius. Carm. Lib. I. Od. 37.